

tinget paa to Mandater have Lov til at bestemme over. Jeg tror, det er en Praksis med Hensyn til Lovgivningen og Lovgivningens Forudsætninger, som jeg ikke tør raade den højtærede Statsminister til at fastholde ret længe.

Den højtærede Statsminister siger — og jeg tror, det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) var inde paa det samme —, at vi bør tage Hensyn til Udfaldet af Folketingsvalgene, og det er i samme Forbindelse nævnt, at dette er udtalt af et afdød, meget agtet Medlem af dette høje Ting. Jeg tror, jeg tør forsikre ærede Medlemmer, som har nævnt den tidligere Landstingsmand Jørgen Pedersens Navn, at hvis denne Mand i Øjeblikket havde staaet her som Ordfører for Finanslovsforslaget, havde han hævdet ganske det samme med Hensyn til Landstingets Berettigelse, som jeg har gjort, og maaske gjort det i stærkere og klarere Vendinger, end jeg er i Stand til. Jeg tror ikke, man i dette Forhold skal paaberaabe sig det afdøde tidligere Medlem af Tinget, Jørgen Pedersen; vi, der har kendt ham og hans Virksomhed i Lovgivningsarbejdet, ved, at den Mand løb ikke fra tidligere Standpunkter, han var logisk i sine Udtryk, som han var logisk i sin Opfattelse og Tankegang, og han vilde sikkert endnu kraftigere, end vi andre har kunnet det, have hævdet Landstingets Berettigelse baade i det almindelige Lovgivningsarbejde, med Hensyn til Forudsætningerne for de forskellige Love, og Landstingets berettigede Indflydelse paa Finansloven. Hvad det angaar, om man skal tage Hensyn til et Folketingsvalg, var den højtærede Forsvarsminister i øvrigt noget inde derpaa ved denne Sags første Behandling og syntes at have den Opfattelse, at hver Gang der sker et Folketingsvalg, der forandrer Flertallet i Folketinget, skal vi ændre bestaaende Love, saa skal vi bl. a. ændre Forsvarslovene. Jeg tror, som jeg sagde den Gang, at det vilde være uheldigt paa den Maade at tage Hensyn til et Folketingsvalg, saa meget mere, som det, mig bekendt, hvad jeg ogsaa gjorde opmærksom paa ved første Behandling, ved Afstemningen den 11. April til Valg af Folketingsmedlemmer ikke drejede sig om Forsvarslovene af 1922. Jeg er fuldt ud i Overensstemmelse med Udtalelser fra anden Side, naar jeg hævder,

at saavel ved Folketingsvalg som ved kommunale Valg stemmer man om andet, meget andet end et enkelt Forhold.

Den højtærede Statsminister kom til sidst ind paa at tale om den Kamp, der rejses ud fra den Uro, som er skabt ved vor Stilling her i Tinget. Den højtærede Statsminister siger, at der vil blive rejst en Kamp Landet over, og at denne Kamp vil blive vendt mod Landstinget, og den vil ende med, at Landstinget forsvinder fra vort parlamentariske Liv — saaledes forstod jeg det. Jeg har bestridt den højtærede Statsministers Berettigelse til at sige, at det er os i Landstinget, som har fremkaldt Uroen, og jeg har begrundet min Opfattelse. Vi holder os til Statsministerens Anerkendelse af Landstingets Stilling i den almindelige Lovgivning, og ud fra dette mener vi, at Statsministeren til sidst vil anerkende vor Indflydelse paa de Forudsætninger, hvorunder Lovene er givet. Jeg kan ikke tænke mig, at forstaaende Vælgere i vort Land vil indrømme, at den højtærede Statsminister paa nogen Maade har Ret i saa Henseende. Jeg gentager, at vi har ingen Uro skabt her i Tinget, vi har handlet ud fra de Forudsætninger, hvorunder Landstinget er valgt. Brydes disse Forudsætninger, er dette Brud ikke sket fra vor Side, men fra den høje Regerings Side, som vidste, da den stillede disse Ændringsforslag til Finanslovsforslaget, at dem kunde og vilde Landstinget ikke gaa med til. Uroen er skabt fra den Side, og det var derfor, jeg saa spagfærdigt, som det var mig muligt, henstillede til den højtærede Statsminister at gøre Forsøg paa at standse Uroen. Det kunde ske, at Videreførelsen af denne Uro ikke kom til at gaa ud over Landstinget og mit Parti, det kunde ske, at den kom til at gaa ud over den høje Regering. Men det er nu bebudet af den højtærede Minister, at der skal rejses Forfatningskamp imod Landstinget. Det kan vi andre jo ikke hindre. Vil Ministerchefen føre an i den Kamp, kan vi ganske overlade det til Ministeren selv. Men jeg vil allerede nu sige, som jeg flere Gange har gjort opmærksom paa, at det Grundlag, paa hvilket en saadan Kamp rejses, kan give Følger, som den højtærede Minister maaske ikke havde drømt om.

Hermed sluttede Forhandlingen.